

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.429 van 25 oktober 2000
in de zaak A. 88.329/VII-20.014.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Fr. VAN VLAENDEREN,
kantoor houdende te GENT,
Krijgslaan 47

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Georgische nationaliteit, op 7 december 1999 heeft
ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te
vorderen van het bevel om het grondgebied van het Rijk
te verlaten van de gemachtigde van de Minister van
Binnenlandse Zaken van 27 september 1999, aan de
verzoekende partij op 8 november 1999 ter kennis
gebracht;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 6 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 september 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat X. LESAGE die, loco Advocaat Fr. VAN VLAENDEREN verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het bestreden bevel als rechtsgrond de artikelen 9, al. 1-2/ van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied , het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen vermeldt en artikel 77 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 met hetzelfde opschrift; dat tenslotte het bevel steunt op het feit dat de verzoekende partij niet werd erkend als vluchteling;

Overwegende dat op 16 juli 1999 de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de beslissing van 21 oktober 1998 van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigt, waardoor de erkenning van de verzoekende partij als vluchteling wordt geweigerd; dat de verzoekende partij op 16 september 1999 een verzoek tot nietigverklaring indient tegen eerstgenoemde beslissing;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid opwerpt, omdat het bestreden bevel werd genomen in uitvoering van "de jurisdictionele beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen";

Overwegende dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden bevel onontvankelijk is omdat het in essentie steunt op de beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen van 16 juli 1999, die een jurisdictionele beslissing is, die niet voor schorsing vatbaar is en die wordt geacht met de wet overeen te stemmen, zolang ze niet door de Raad van State werd vernietigd; dat een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten enkel de beslissing van de Vaste Beroepscommissie ten uitvoer legt, beslissing die zelf niet voor schorsing vatbaar is; dat bijgevolg de door de verwerende partij ingeroepen exceptie gegrond is;

Overwegende dat de niet ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden bevel meebrengt dat de twee middelen aangevoerd door de verzoekende partij in het kader van de schorsingsprocedure niet worden onderzocht;

Overwegende dat het bestreden bevel evenwel tijdelijk niet mag worden uitgevoerd, vermits de verzoekende partij en zijn echtgenote op 27 januari 2000 een regularisatieaanvraag hebben ingediend overeenkomstig de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk; dat artikel 14 van voornoemde wet bepaalt :

"Behalve voor maatregelen tot verwijdering die gemotiveerd zijn door de openbare orde of de nationale veiligheid, of tenzij de aanvraag kennelijk niet beantwoordt aan de voorwaarden bepaald in artikel 9, zal er niet feitelijk worden overgegaan tot verwijdering tussen de indiening van de aanvraag en de dag waarop een negatieve beslissing wordt genomen met toepassing van artikel 12.";

dat betreffende dit artikel in de memorie van toelichting ondermeer het volgende staat te lezen :

"Dit artikel bekrachtigt het principe volgens hetwelk er niet zal worden overgegaan tot een effectieve verwijdering van de aanvragers tijdens de onderzoeksperiode van hun aanvraag.

M.a.w. wanneer een verwijderingsmaatregel beslist werd, blijft deze bestaan maar er wordt over gewaakt dat deze materieel niet wordt uitgevoerd tot op de dag van de eventuele negatieve beslissing. (Kamer, 21e zitting van de 50e zittingsperiode, 1999-2000, DOC. 50 0234/001, p. 18).";

Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig oktober tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.